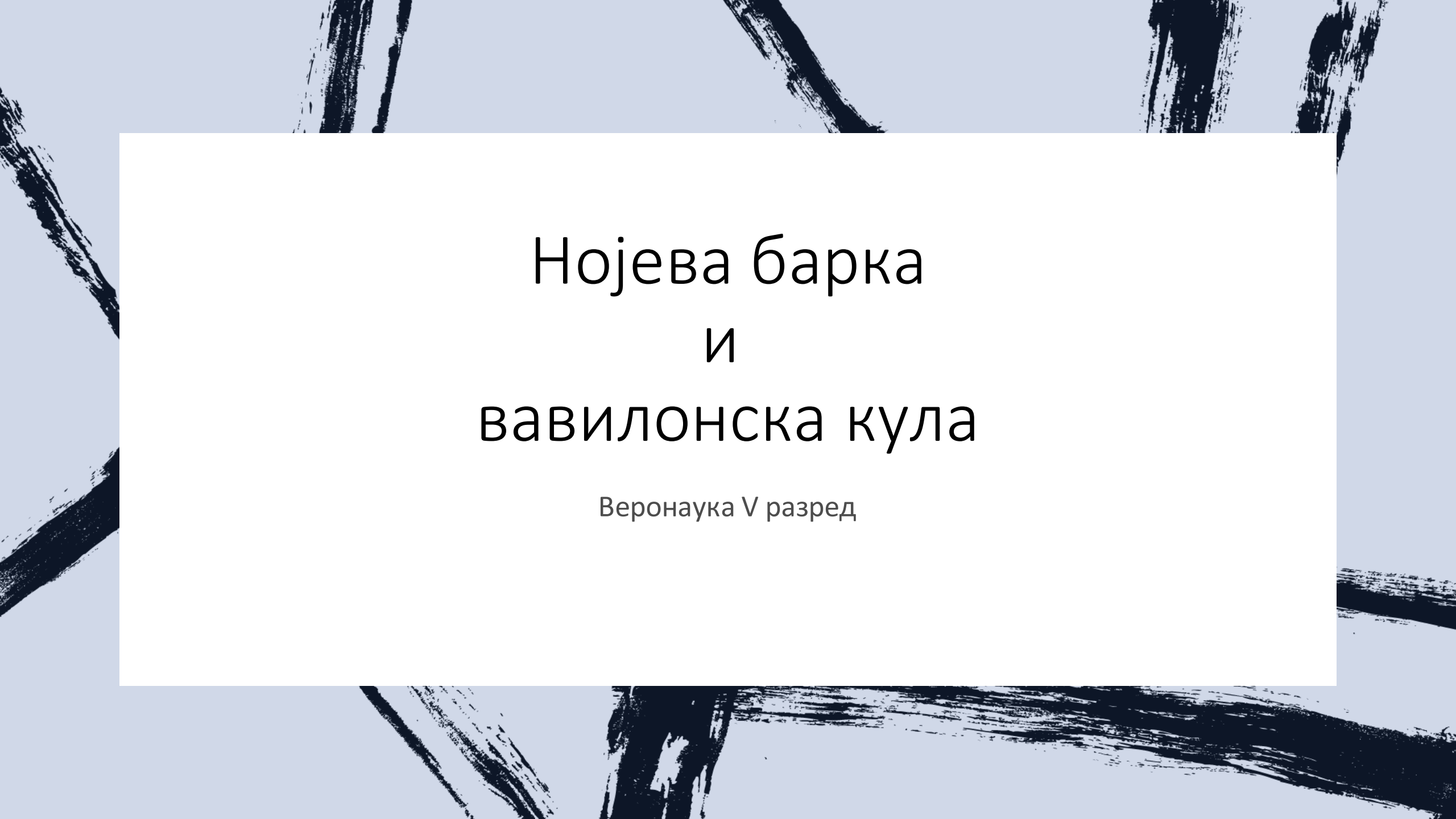

Нојева барка и вавилонска кула

Веронаука V разред

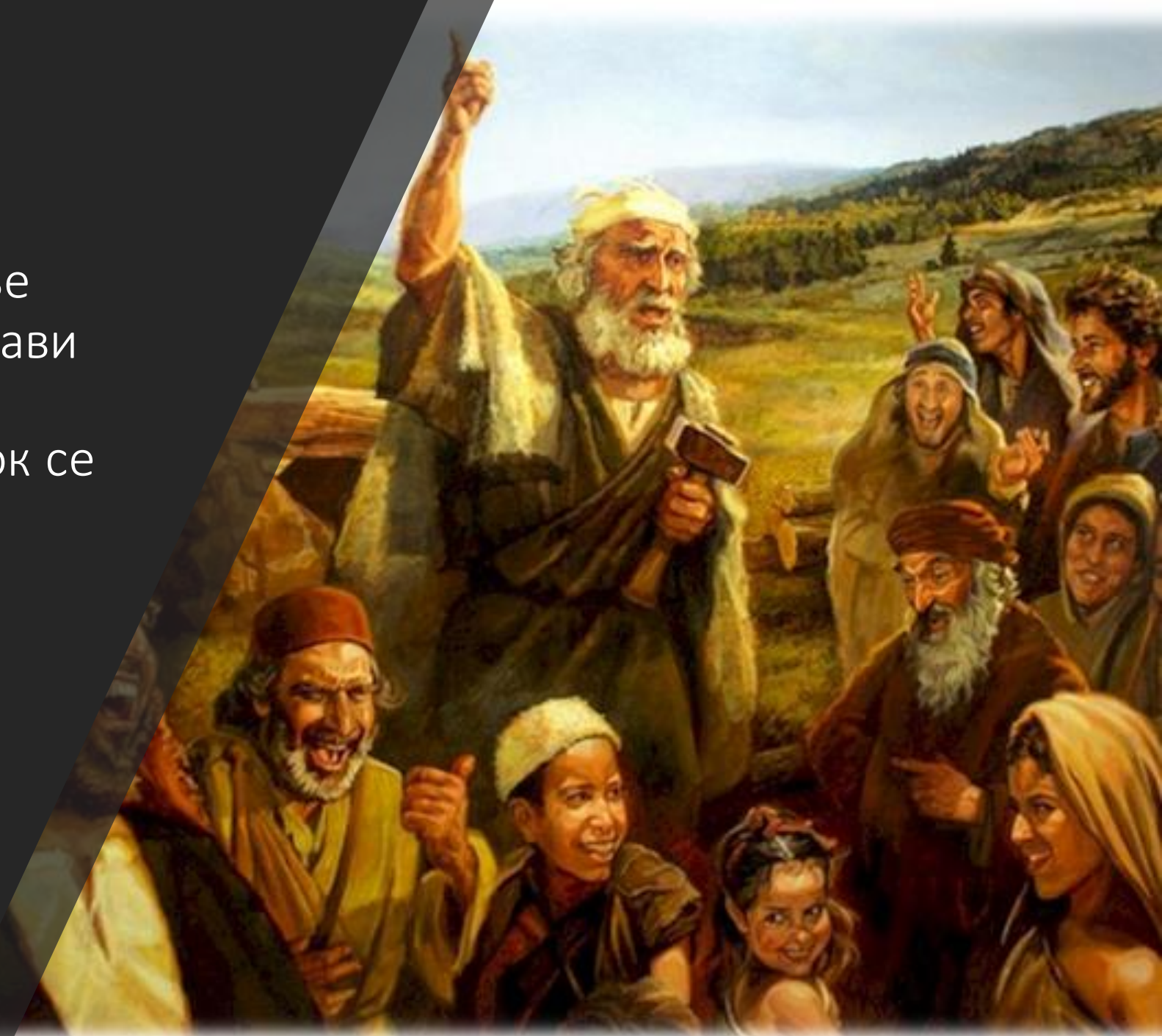
Будући да је народ на земљи после Адама и Еве био лошег понашања и није се међусобно пошштовао, бог је одлучио да им упути поруку (опомену) преко праведног Ноја да се покају и окрене бољем животу, или ће их задесити велика невоља и казна. А кад безбожници не обратише пажње и на ову Божју намеру, Господ објави праведноме Ноју, да је време уништења свега што живи на земљи настало, и нареди му да начини ковчег (лађу) у који би се могла сместити његова породица и све животиње на земљи. Зато се и Ноје обраћао народу да се покају и помене свој живот, или ће у противном бог пустити на земљу велика страдања. Таково страдање огледало се у свеопштем потопу.

Ноје

- Кад је ковчег био готов, Бог заповеди Ноју да уђе у њега с породицом и да узме са собом од животиња и птица, које су принашане на жртву и сматране за чисте, по седморо, све мужјака и женку његову, а од осталих, нечистих, по двоје, мужјака и женку његову и хране за годину дана за све, и објави му, да ће до седам дана пустити дажд на земљу за четрдесет дана и четрдесет ноћи.

„ и тако је почело исмејавање
Ноја од стране људи, што прави
барку и говори им о Богу и
позиву да се поправе, све док се
није десило следеће....“

И тако је почео потоп 40 дана и 40 ноћи

Вода је изишла изнад обала, расла је у продужењу сто педесет дана, покрила је сву земљу и највише брегове и потопила све живо на земљи;

само је ковчег пловио површином воде. Овај потоп, који је покрио сву земљу, сав свет, зове се свеопшти потоп.

По Божијој заповести,
после сто педесет
дана дуну јак ветар,
који је растерао
кишне облаке, и вода
стаде опадати. У то
време ковчег се
заустави на планини
Арарату.

После тога Ноје почека четрдесет дана и испусти из ковчега гаврана. Гавран одлеташе и долеташе на кров од ковчега. Тада Ноје испусти голубицу; голубица не нађе где да стане, јер је било још много воде на површини земљиној, и врати се. Ноје почека још седам дана и испусти голубицу по други пут. Голубица се врати са зеленим листом маслиновим у кљуну. Маслина је била знак милости и измирења. Ноје је с радошћу пустио голубицу у ковчег, као гласника милости Божје. После седам дана голубица опет би пуштена из ковчега, и више се не врати.

По изласку из ковчега, Ноје начини жртвеник и принесе жртву паљеницу Господу од свију чистих животиња и птица. Овом жртвом Ноје се није само захвалио за спасење, него и одобровољио, умиловио Бога, и тиме показао веру у обећаног Спаситеља света.

Ноје излази из барке и ћини жртву захвалности

Нојеви синови

Нојев благослов синовима

- Њскоро после потопа зло се опет појави међу људима. Ноје посади виноград, и кад грозђе сазри, обере га и исцеди пиће. Ноје није знао, да се из сока од грозђа прави вино, којим се човек може опити. Једном, **да утоли жеђ, он се напи вина**, опи се и лежао го под својим шатором. Хам виде голотињу свога оца, и **злобно се подсмехнувши**, каза браћи о томе. Али Сим и Јафет одмах уђоше под очев шатор и покрише га хаљином, старајући се да не виде оца непокривена.

Кад се Ноје пробуди и сазна шта је било, дозво своје синове. Он прокуне Хама у сину његову Ханану, и по Божју надахнућу предсказа, да ће потомци Хананови **бити најпрезреније слуге потомака Симових и Јафетових**, кад се људи разиђу по свој земљи и забораве на своје сродство. У исто време Ноје благослови Сима и Јафета. Симу предсказа, да ће се у његову потомству сачувати поштовање Бога и јавити Господ Бог; а Јафету – да ће од њега постати многи народи, да ће његови потомци владати насељима Ситовим и уживати милост Божју, која ће се јавити у овим насе

Вавилонска кула

Вавилонска кула

- Од три сина Нојева род људски опет се намножи. С онога места, на коме се зауставио ковчег, Нојеви потомци кренуше на запад и населише се у долини земље Сенарске. Овде су сви људи живели заједно, сачињавали су један народ и говорили једним језиком. Али доцније рђава се дела и раздори увећаваше из дана у дан и људи видеше, да ће се морати раселити. Тада потомци Хамови, – синови човечји, којима је претило пророштво Нојево о расељењу и ропству намислише да помету расељење људи..

Вавилонска кула

- Они се договорише с неким племенима Симовим и Јафетовим и одлучише: **„хајде да сазидамо град, и кулу, којој ће врх бити до неба, да стечемо себи име, да се не бисмо расејали по земљи.“** Бољи људи из племена Симова не хтедоше суделовати у овоме незаконитоме раду. С почетка је рђаво дело ишло успешно. Али га Бог разруши. Он помете језик зидара тако, да престадоше разумевати један другога. Тада они напустише зидање и разиђоше се на разне стране. Град који почеше зидати и не дозидаше, би назван Вавилон, а то значи пометња. У то време патријарх побожнога племена беше Евер.

Вавилонска кула

- Рафетови потомци кренуше се на север од Вавилона и населише Европу; Хамови потомци населише Африку и део Азије; потомци Симови остадоше у Азији. Вавилон освоји Нимрод, унук Хамов, који се прочу као ловац звериња.

Разишавши се на разне стране, племена људска стадоше заборављати на своје сродство. Мало-помало измени се и сам језик, на коме су говорили, и тада се поступно отуђише. На тај начин постадоше разни народи, који говоре разним језицима